Baśń "Lewiatan królowej Bony" jest pełną przygód, wdzięku i poezji opowieścią o Lewiatanie strzegącym skarbów królowej Bony ukrytych w jednej z pieczar zamkowej skarpy w Sanoku. Fabuła oparta jest na faktach historycznch. Nawiązuje do wydarzeń z początku siedemnastego wieku, które przesądziły o losach Europy Wschodniej i Środkowej, w szczególności Rzeczpospolitej i Rosji.

Opowiada o wyprawie starosty sanockiego Jerzego Mniszcha po złoto Moskwy i carską koronę dla jego córki, Maryny. Jest nie tylko lekcją historii podaną w sposób bardzo przystępny, ale opowieścią o żądzy władzy, gorączce złota i miłości. Duch królowej Bony zazdrości staroście Mniszchowi córki, która rozumie, że kiedy chce się zdobyć władzę, nie można iść za głosem serca. Nie może przeboleć, że jej syn, Zygmunt August tej prawdy nie rozumiał. Sam duch królowej Bony, która panuje nad biegiem wydarzeń i kieruje się zawsze racją stanu państwa jest ponadczasowym kontratypem nieudolnie prowadzonej polityki przez sprawujących władzę w każdej epoce. Czytając "Lewiatana królowej Bony" warto wzrucić uwagę i na tą warstwę baśni.